

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΑΜΙΑΣ
ΛΑΡΙΣΗΣ 42, 22310 27115

Email: agiosathanasioslamias@gmail.com

Επετειακός Λόγος του Προϊσταμένου του Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου Λαμίας Πρωτ. π. Δημητρίου Ατματζίδη, για τον εορτασμό του Χρυσούν Ιωβηλαίου από της θεμελιώσεως του Μεγαλοπρεπούς Ναού του Αγίου Αθανασίου Λαμίας.

Εκφωνηθείς τη 30η Οκτωβρίου σωτηρίου έτους 2025 ημέρα της εβδομάδος Πέμπτη, κατά την Επίσημη Δοξολογία επί τη Υποδοχή και Εφεστίου Ιεράς και Θαυματουργού Εικόνας της Παναγίας Αντινίσης στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου Λαμίας.

Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα και Αρχιθύτα της κατά Φθιώτιδαν Εκκλησία Κ.κ. Συμεών,
Άγιε Καθηγούμενε της Θεοσκεπάστου και Παναγιουρφρουρήτου Ιεράς Μονής Γενεσίου της Θεοτόκου Αντινίσης κ. Αμβρόσιε,
Άγιοι Καθηγούμενοι, σεβαστοί και αγαπητοί μου Πατέρες και Συλλειτουργοί,
Εντιμότατοι Άρχοντες του τόπου,
Ενδοξώτατοι Αξιωματικοί του Στρατού, της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής και των Σωμάτων Ασφαλείας,
Εκπρόσωποι θεσμικών και πολιτειακών φορέων και Συλλόγων του τόπου μας,
Λαέ του Θεού ευλογημένε και περιούσιε

Σε ένα από τα πολλά και θεόπνευστα κηρύγματά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης και Ποιμενάρχης μας κ. Συμεών χαρακτηριστικά σημείωσε: «Αυτός που τιμά την ιστορία και

σέβεται τους ιδρώτες και τα δάκρυα των προγόνων μας, αυτός σίγουρα θα έχει μέλλον».

Λόγια φωτισμένα και συνάμα αφορμή για σκέψεις.

Αυτό ήταν το εφαλτήριο, όχι μόνο για να τιμήσουμε το παρελθόν και τους αγίους προγόνους μας, αλλά για να ανιχνεύσουμε και να βρούμε τις ρίζες μας. Να ψηλαφίσουμε γεγονότα, καταστάσεις και πρόσωπα, γιατί τα πρόσωπα αναμφισβήτητα διαδραματίζουν σπουδαίο ρόλο και εμείς στην Εκκλησία γνωρίζουμε, ότι τα πρόσωπα τα επιλέγει ο Θεός, την κατάλληλη ώρα, στο κατάλληλο σημείο. Να λάβουμε εν τέλει απαντήσεις για την ίδια την ζωή και κυρίως να βεβαιώσουμε για μία ακόμη φορά ότι η πίστη η απλοϊκή των προγόνων μας ήταν εκείνο το στοιχείο που τελικά έκανε την ζωή τους και την πορεία τους πετυχημένη.

Αυτά τα πρόσωπα μας προσεκάλεσαν και απόψε. Τα πρόσωπα του παρελθόντος, τα οποία όμως μέσα στον χώρο και στον χρόνο της Εκκλησίας ζουν, νυν και αεί και θα ζουν και εις τους αιώνες των αιώνων.

Αυτά τα πρόσωπα, τα οποία διδάσκουν σε όλους εμάς τους ανθρώπους του σήμερα, τι σημαίνει πραγματικός πλούτος και πραγματική ευτυχία. Άνθρωποι πτωχοί, βιοπαλαιστές, λαβωμένοι από τον πόλεμο και την κατοχή, πεινασμένοι και διψασμένοι, μα γεμάτοι από Χάρη Θεού. Ο πλούτος τους ήταν η πίστη τους στον Θεό, πίστη ανόθευτη και πηγαία, αλλά και η μεταξύ τους ενότητα.

Εορτάζουμε, όχι τυχαία, την επέτειο του Χρυσού Ιωβηλαίου από την θεμελίωση του Ναού μας. 1972 – 2025. 53 χρόνια προσφοράς, αγιασμού, μαρτυρίας και αγάπης. Ο Άγιος Αθανάσιος των Γαλανείων, ο μεγαλοπρεπής Ναός, το στολίδι της βόρειας Λαμίας, αυτός ο Ναός, ο οποίος μαρτυρεί από την πρώτη κιόλας μέρα της θεμελιώσεως, μέχρι και σήμερα, ότι η ενότητα και η πίστη κάνουν πραγματικά θαύματα.

Έχουμε πρόσφατες στα αυτιά και στα μάτια μας τις καμπάνες και τους πανηγυρισμούς του Γένους των Ελλήνων από την επέτειο του ΟΧΙ. Διπλή γιορτή. Η Εκκλησία εορτάζει την Υπέρμαχω Στρατηγό του Γένους, η Πατρίδα μας η Ελλάδα, το

σθένος και την αντίσταση του λαού κατά του Γερμανικού ζυγού. Λαβωμένος από τον πόλεμο ο λαός, αλλά νικητής.

Λαβωμένη από τον Γερμανό Κατακτητή και η Παναγία η Αντίνιτσα, η οποία μας έκανε απόψε την τιμή, να εξέλθει από τον Θρόνο Της και από το σπίτι Της και να έλθει να ευλογήσει ξανά τον λαό της Ενορίας μας και της πόλεως μας.

Ήταν Ιούνιος του 1944. Τα Γερμανικά Στρατεύματα χτυπούν το Σανατόριο πλησίον της Μονής Αντινίτσης. 36 ασθενείς από φυματίωση, νεκροί. Ανάμεσά τους και νοσηλεύτριες – εθελόντριες της Πατρίδος.

Το τελευταίο βόλι του το τάνκς το εκτοξεύσε στον τρούλο της Μονής Αντινίτσης. Τα θραύσματα από το μολύβι του τρούλου θανατώνουν έναν μοναχό και έναν βοσκό που βρισκόταν παραπλεύρως.

13 Ιουνίου του 1944 οι κατακτητές επιστρέφουν για να ολοκληρώσουν το καταστροφικό τους έργο και από την θέση «Κόγια Ράχη» μετατρέπουν το Καθολικό της Μονής, κτίσμα του 15ου αιώνας, από τα μεγαλύτερα Καθολικά Ιερών Μονών σε ολόκληρη την Στερεά Ελλάδα, καθώς και το κτιριακό Μοναστηριακό συγκρότημα, σε άμορφη μάζα συντριμμίων.

Ανάμεσα στα χαλάσματα και στο βομβαρδισμένο τοπίο, μοναχοί νεκροί. Η οσμή του θανάτου και της καταστροφής απλώθηκε σε όλη την γύρω περιοχή. Η Παναγία η Αντίνιτσα λαβώθηκε, αλλά η εικόνα της έμεινε άθικτη. Άλλαξε στάση η Παναγία. Μετεβλήθη σε κλαίουσα και θρηνωδούσα και από εκείνο το βράδυ πήρε τον δρόμο της ξενιτιάς.

Ένας επιζών μοναχός με την βοήθεια 2 κατοίκων του επίσης καμένου και κατεστραμμένου από τους Γερμανούς χωριό Καλαμάκι, μετέφεραν την Εικόνα μέσα από το μονοπάτι της Αγίας Παρασκευής στην πόλη της Λαμίας για καταφυγή και ασφάλεια.

Και τώρα ξεκινά η δική μας ιστορία...

Προφορική παράδοση, από στόμα σε στόμα, που όταν ακούς μεγάλους σε ηλικία ανθρώπους να στα διηγούνται, μόνο συγκίνηση και δέος γεμίζεις. Οι λόγοι που αυτά σήμερα μνημονεύονται δεν είναι μόνο ιστορικοί, αλλά και ουσιαστικοί.

Αν δεν ειπωθούν και κυρίως αν δεν γραφούν θα χαθούν και έχουμε υποχρέωση ιερή απέναντι στη νέα γενιά και σε όλες τις γενιές που θα ακολουθήσουν, να μεταλαμπαδεύσουμε την ιστορία και των προγόνων μας και της περιοχής μας.

Η Παναγία ξεπροβάλλει από την σημερινή οδό Αγίας Παρασκευής στα «Πηγαδούλια». Πέρασε τη νύκτα της η Κυρία Θεοτόκος σε ένα ξωκκλήσι και αυτό αφιερωμένο στο Όνομά και στην Χάρη Της λίγα μέτρα από την πηγή της Αγίας Παρασκευής στο παλιό Υδραγωγείο, που σήμερα δεν υπάρχει...

Στον ερχομό της η Παναγία στην γειτονιά μας το χάραμα, έγινε αντιληπτή από μία γυναίκα από την συνοικία μας, ψηλή στο ύψος, η οποία μόλις αντίκρουσε την Ιερά Εικόνα να την βαστούν, ο Μοναχός και οι άλλοι δύο γέροντες από το Καλαμάκι, έτρεξε στο σπίτι της και έφερε να Της προσφέρει ότι πιο πολύτιμο είχε... ένα χρυσοῦφαντο μαντήλι με το οποίο την τύλιξε.

Εδώ στο προαύλιο του Ναού μας, στην θέση όπου σήμερα ανεγείραμε και πάλι όχι τυχαία τελικά, το Ιερό Παρεκκλήσιο του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, και μέχρι πίσω, οι ευσεβείς πιστοί, οι πρώτοι κάτοικοι των Γαλανείκων είχαν αρχίσει το 1939 να ανεγείρουν πέτρινο Ναό, προς τιμήν του Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου, του Προστάτου Αγίου του χωριού τους, από το οποίο κατήγοντο, το ορεινό Γαρδίκι Ομιλαίων στην Δυτική Φθιώτιδα, όμως ο πόλεμος και η Γερμανο-ιαταλική κατοχή, άφησαν το τάμα τους στην μέση. Ο Ναός δεν είχε στέγη. Η Παναγία τοποθετήθηκε μέσα στο πρόχειρο χώρισμα του Ιερού. Τους βροχερούς και χειμωνιάτικους μήνες του χρόνου, η Εικόνα φιλοξενούνταν κάθε βράδυ από σπίτι σε σπίτι. Ολονυκτίες ευλογημένες από όλα τα μέλη της οικογένειας. Νύκτες προσευχής και δακρύων. Και έτσι περάσαν 4 χρόνια και έξι περίπου μήνες.

Δεκέμβριος του 1948 και η Ιερά Εικόνα της Παναγίας μνημονεύεται από τον ιστορικό της εποχής να λιτανεύεται στους δρόμους της κεντρικής Λαμίας και στο Ιστορικό Ναό της Παναγίας Δεσποίνης, όπου και παρέμεινε και εκεί για φύλαξη και προστασία.

Στο σημείο αυτό εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας σε πρόσωπα σεβαστά, τα οποία με αγώνα, αγάπη, υπομονή και επιμονή κατέγραψαν την ιστορία εκείνης της εποχής. Τον Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Νεόφυτο Ραφαηλίδη, Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της Ιεράς Μητροπόλεως μας, συγγραφέα, ερευνητή και ιστοριοδίφη, ο οποίος συνέγραψε ,κόπω και μόχθω, σπουδαίο βιβλίο για μία μεγάλη Εκκλησιαστική προσωπικότητα του τόπου μας και της Ελλαδικής Εκκλησίας, τον Μακαριστό Μητροπολίτη Φθιώτιδος και προκάτοχό σας Σεβασμιώτατε, κυρό Αμβρόσιο Νικολαΐδη, τον Εκπαιδευτικό και δάσκαλό μας κ. Κωνσταντίνο Μπαλωμένο για το βιβλίο του για την ιστορία της Ιεράς Μονής Αντινίτσης, καθώς και την δική μας συνοδοιπόρο και πρωτεργάτρια του μεγαλοπρεπούς Ναού του Αγίου Αθανασίου Ερίτιμη κ. Αναστασία Μωραΐτου, Εκπαιδευτικό και συγγραφέα, όχι μόνο για το βιβλίο της με τίτλο: «Σεργιάνι στις γειτονιές και στις ρούγες των Γαλανέικων», το οποίο συνέγραψε και προσέφερε στον Ιερό μας Ναό, όπου και διατίθεται, αλλά γιατί κυρίως μας μεταφέρει με ζωντάνια και παιδαγωγικό τρόπο, όπως εκείνη γνωρίζει, την προφορική παράδοση της ιστορίας του Ναού μας και της συνοικίας μας. Τους ευχαριστούμε, λοιπόν δημόσια, γιατί οι κόποι τους απετέλεσαν οδοδείκτες φωτεινούς για την σημερινή ιστορική επέτειο του Ναού μας.

Οι δεσμοί της Ενορίας του Αγίου Αθανασίου και της Ιεράς Μονής Αντινίτσης εξελίχθηκαν σε δεσμούς αγάπης και αδελφοσύνης, αλλά όπως προκύπτει από την εξέλιξη της ιστορίας, ενώθηκαν και με ένα ιερό τάμα, το οποίο σήμερα Σεβασμιώτατε, Άγιοι Πατέρες, Αρχοντες του τόπου και αγαπητοί αδελφοί, ολοκληρώνεται, χωρίς να τελειώνει. Την Ενορία μας και την Μονή τους ένωσε ο πόθος και το τάμα της ανεγέρσεως του Ναού μας από τη μία, αλλά και της αναστυλώσεως της Μονής, από την άλλη. Δεν είναι τυχαίο, που στον Ιερό μας Ναό, όπως και στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, στο ίδιο σημείο, στο αριστερό αναλόγιο εικονίζεται Αγιογραφημένη η Εικόνα της Παναγίας Αντινίτσης. Επίσης και ότι η πρώτη επιτροπή

αναστυλώσεως της κατεστραμμένης Ιεράς Μονής Αντινίτσης, απαρτιζόταν από ευσεβείς πιστούς και Εκκλησιαστικούς Επιτρόπους των Γαλανέικων, ορισμένους από την Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος, και στο ξεκίνημα της αναστυλώσεως, αλλά και προσφάτως στον απαρφανισμό της Μονής μετά την κοίμηση του μακαριστού Καθηγουμένου και νέου Κτίτορος της Μονής π. Αγαθονίκου Αναγνωστοπούλου.

Σεβασμιώτατε, αγαπητοί αδελφοί,

Ερχόμαστε στο σήμερα.

Γεγονότα διάφορα σημάδεψαν την ιστορία του Ναού μας. Η Παναγία τότε το 1944 ήλθε στο Ναό μας για να προστατευθεί και η πίστη των ενοριτών μας και η αγάπη του προς το πρόσωπό Της, όχι μόνο την προστάτευσε, αλλά συνέδραμε τα μέγιστα και στην ανασύλωση ολοκλήρου του Μοναστηριακού συγκροτήματος και του Νέου Καθολικού. Η Παναγία γνωρίζει έμπρακτα να λέει «ευχαριστώ» σε όσους με πίστη την τιμούν. Η Ενορία μας αυξήθηκε, οι κάτοικοί της πρόκοψαν και όλα αυτά σημαίνουν ότι η Παναγία ευλόγησε εκείνη την φιλοξενία και σήμερα ήλθε από το Μοναστήρι της πάλι για να ευλογήσει τα έργα της πίστης και της αγάπης του λαού.

Ήταν συγκινητική Σεβασμιώτατε, προ ολίγου η προσέλευση όλων όσων λιτανεύσαμε την Ιερά της Εικόνα διανύοντας μία απόσταση 7 περίπου χιλιομέτρων μέσω της Εθνικής Οδού Λαμίας – Δομοκού. Κυρίως όμως μας συγκίνησαν τα παιδιά μας και οι νέοι, οι οποίοι αμέσως μετά το σχολείο και την δουλειά τους έτρεξαν για να σπουδάσουν τι θα πει Ορθόδοξη Πίστη των Ελλήνων και κυρίως αυτή την πίστη την λαϊκή της υπαίθρου, όπου οι άνθρωποι στα δεινά και στις δυσκολίες κατέφευγαν στα ιερά και στα όσια της Εκκλησίας και του Γένους και πραγματοποιούσαν λιτανείες και δεήσεις και ο Θεός έσκυβε και άκουγε και εκπλήρωνε όλα τα προς το συμφέρον αιτήματα του λαού.

Ο Ναός μας εορτάζει το Χρυσούν Ιωβηλαίο από την θεμελίωση του. Περάσαν χρόνια από το 1944, αλλά η σπίθα για την ανοικοδόμηση του μεγάλου Ιερού Ναού του Αγίου Αθανασίου της ομώνυμης Ενορίας στα βόρεια προάστια της

Λαμίας, στην θέση «Πηγαδούλια», τα σημερινά «Γαλανέικα», η οποία έμοιαζε στην αρχή της ιδέας της, το 1969, ως ακατόρθωτη, έμεινε αναμμένη.

Άνθρωποι λίγοι, φτωχοί βιοπαλαιστές, που όμως κατείχαν έναν πολύ σπουδαίο πλούτο. Τον πλούτο της πίστεως και της μεταξύ τους ενότητας. Πρωτεργάτες, ιερείς άξιοι και της ιερωσύνης και του σεβασμού των πιστών. Αυτή λοιπόν η ιδέα, δεν έμεινε απλώς στα λόγια, αλλά έγινε επιτακτική ανάγκη, καθώς η συνοικία συνεχώς αυξανόταν, αλλά και η ελπίδα και το όραμα των πιστών προγόνων ακολουθούσε εξίσου και εύρισκε πολλούς υποστηρικτές.

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1972 τίθεται ο θεμέλιος λίθος από τον μακαριστό Μητροπολίτη Φθιώτιδος κυρό Δαμασκηνό και το έργο ξεκινά. Στις 8 Απριλίου 1984, Δ' Κυριακή των Νηστειών, το Ιερό Θυσιαστήριο και ο Ναός εγκαινιάζονται από τον μακαριστό Δαμασκηνό.

Φτάνουμε στο σήμερα...

Πενήντα τρία (53) χρόνια μετά, ο εξωραϊσμός του Ιερού Ναού και η αποπεράτωσή του, κυρίως εξωτερικά, αλλά και στο εσωτερικό του συνεχίζονται... Πως; Η απάντηση είναι ίδια με τότε. Το όραμα, το μεράκι και ο ζήλος επίσης τα ίδια. Ανάγκη όμως, όχι για κατασκευή, αλλά για συντήρηση και εξωραϊσμό που θα καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας και των πιστών και κυρίως των νέων. Για τα δύσκολα εργάστηκαν οι πρόγονοί μας. Εμείς έχουμε υποχρέωση να τα συντηρήσουμε και να τα επαυξήσουμε.

Η ίδια πίστη, η ίδια ενότητα και αυτή η αγάπη για τον Θεό συνεχίζουν και κάνουν τα λόγια και τις σκέψεις και τις ιδέες, πράξεις.

Το φετινό έτος είναι επετειακό για το Ναό μας, αλλά και αφετηρία μίας νέας περιόδου για όλους. Περίοδου αλλαγής και στροφής για καλλιέργεια της πίστεως, της πνευματικής ζωής, της ενότητας και της αγάπης.

Η ιστορία διδάσκει ότι η πίστη, η αγάπη και η ενότητα χτίζουν και δημιουργούν και μπορούν να υπερβούν κάθε εμπόδιο και κάθε δυσκολία. Και όταν αυτά ενώνονται στα

πρόσωπα και στις ψυχές των πιστών, τότε σίγουρα ο Θεός ευλογεί κάθε έργο και το πολλαπλασιάζει!

Γι' αυτό καλέσαμε ξανά την Παναγία μας, για να ευλογήσει τα έργα μας!

Θα ήταν πολλή δύσκολη η θέση του ομιλούντος, αν θα έπρεπε να μνημονεύσει κατ' όνομα όλους όσοι εργάστηκαν και προσέφεραν στην ανοικοδόμηση του Ναού. Η Εκκλησία μας εύχεται γι' αυτούς καθημερινά και σε κάθε ακολουθία, γιατί όλοι τους υπήρξαν κτίτορες.

Επειδή όμως την προσεχή Κυριακή 2 Νοεμβρίου ε.ε. εσείς Σεβασμιώτατε θα τελέσετε τον Αρχιερατικό Αγιασμό των Εγκαινίων της Ανατολικής πλευράς του Εξωτερικού περιβάλλοντος χώρου του Ναού μας, ο οποίος κατασκευάσθηκε από την αρχή με την συνδρομή και βοήθεια του Δήμου Λαμιέων και προσωπικώς του Δημάρχου κ. Πανουργιά Παπαϊωάννου και του Αντιδημάρχου κ. Γεωργίου Ποντίκα, είναι επιτακτική ανάγκη να μνημονεύσουμε του ονόματος του δωρητού του οικοπέδου μακαριστού Ευαγγέλου Μπάμπαλη, η οικογένεια του οποίου παραχώρησε δωρεάν στο Ναό μας το οικόπεδο συνολικού εμβαδού 190 τ.μ. και συγκαταλέγονται πλέον και αυτοί στους ευεργέτες του Ναού μας και τους κτίτορες. Το έργο το οποίο ξεκίνησε στα τέλη του περασμένου Ιουλίου με την δική σας ευλογία και ευχή, το αξιοποιήσαμε για τις ανάγκες του Ναού μας, προσβάσιμο σε όλους και κυρίως σε Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, για τον καλλωπισμό και την αναβάθμιση της αισθητικής και όλων των Γαλανέικων με γνώμονα την «πράσινη ανάπτυξη», καθ' ότι το μεγαλύτερο μέρος του καλύπτεται από πράσινο και φυτά.

Θέλω σήμερα εκ μέρους όλου του πληρώματος της Ενορίας μας να ευχαριστήσουμε εγκάρδια και ειλικρινά τον Δήμο Λαμιέων και όλα τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου για την βοήθεια και την αμέριστη συμπαράσταση στο έργο μας. Όλους τους μικρούς και μεγάλους, τους ανώνυμους και επώνυμους δωρητές, οι οποίοι δεν είναι άλλοι από το ευλογημένο ποίμνιο της Ενορίας μας, για την εμπιστοσύνη τους και την έκφραση της

πίστης τους, η οποία μετατρέπεται σε έργο. Ότι προσφέρεται στην Εκκλησία, πιάνει τόπο.

Να ευχαριστήσω τους δικούς μου συνεργάτες, τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, οι οποίοι στα τρία αυτά χρόνια της κοινής μας πορείας στάθηκαν αντάξιοι της τιμής αλλά και εργάστηκαν με ανιδιοτέλεια, διαφάνεια, υπακοή, ζήλο και αγάπη σε όλα τα έργα αναβάθμισης και εξωραϊσμού του Ναού μας.

Όλους τους συνεργάτες του Ναού, τους Ελλογιμωτάτους Ιεροψάλτες, οι οποίοι με ζήλο άσβεστο μεταβάλλουν την κάθε Ιερά Ακολουθία σε πραγματική μυσταγωγία και ενώνουν τα ουράνια με τα επίγεια. Τους άμεσους συνεργάτες και βοηθούς μας, τα παιδιά του Ιερού, τα οποία μας δίνουν νόημα και πνοή σε όλο το έργο μας. Τα μέλη του Φιλοπτώχου Ταμείου, τους διακονητές, τους εθελοντές και τις εθελόντριες, οι οποίοι από τα μικρά παιδιά μέχρι τους μεγάλους σε κάθε πρότασή μας και εκδήλωση, τα μάτια τους ακτινοβολούν από αγάπη και πίστη και σιγουριά σε αυτό που κάνουν.

Τα μέλη της Δημοτικής Φιλαρμονικής και τον Αρχιμουσικό κ. Δημήτριο Μαντά, οι οποίοι κάθε τελετή της Ενορίας μας την λαμπρύνουν με τους παιάνες και την δυναμική τους παρουσία.

Τους οπλίτες και τους Αξιωματικούς του ΚΕΥΠ για το στρατιωτικό άγημα και το δυναμικό τους παρόν, το οποίο αποπνέει ασφάλεια και Ελληνική ανδρεία.

Τα μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου Διβριωτών «Ο Άγιος Νικόλαος», τα οποία συνόδεψαν την λιτανεία και είναι παρόντα σε κάθε εκκλησιαστική εκδήλωση της Ενορίας μας και στην οποία προσδίδουν το κύρος και την τιμή της παράδοσης.

Τον Πρόεδρο και όλο το Διοικητικό Συμβούλιο του Υπεραστικού ΚΤΕΛ Ν. Φθιώτιδος, για την προφορά όλων των λεωφορείων για την μεταφορά των πιστών στην Ιερά Μονή Αντίνιτσης για την πραγματοποίηση της μεταφοράς της Ιεράς Εικόνας.

Την Ελληνική Αστυνομία για τα προβλεπόμενα μέτρα ασφαλείας και προφύλαξης των πιστών σε όλη την διαδρομή της Λιτανείας και την εύρυθμη κυκλοφορία των οχημάτων.

Τον Πρόεδρο, το Διοικητικό Συμβούλιο και όλα τα μέλη της Εσωτερικής Φρουράς Φυλακών Δομοκού, οι οποίοι με αγάπη συνόδευσαν την Ιερά Εικόνα της Παναγίας και τους πιστούς στην Ιερά Λιτανεία.

Τα μέλη του Ερυθρού Σταυρού και το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας για την συνοδεία τους στην Ιερά Λιτανεία και όλους όσους προσέφεραν για την πραγματοποίηση των επετειακών εκδηλώσεων του Ναού μας.

Στο σημείο αυτό Σεβασμιώτατε, Άρχοντες του τόπου και αγαπητοί αδελφοί, θα ευχαριστήσουμε εκ βάθους ψυχής και καρδιάς, τον αδελφό τον ηγαπημένο και επιστήθιο και συνοδοιπόρο από τα παιδικά μας χρόνια Άγιο Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αντινίτσης Αρχιμ. π. Αμβρόσιο Αναστασίου.

Στην αρχή του λόγου μου, Σεβασμιώτατε σημείωσα ότι τα πρόσωπα παίζουν ρόλο στην εξέλιξη της ιστορίας και ο π. Αμβρόσιος δεν τυγχάνει απλώς ένας φέρελπισ και καταξιωμένος Κληρικός της τοπικής μας Εκκλησίας, αλλά ένας Ηγούμενος, ο οποίος σηκώνει με ανάστημα και λεβεντιά στους ώμους του την ιερά και βαριά παρακαταθήκη και ιστορία των Πατέρων της Μονής Παναγίας Αντινίτσης.

Επιτρέψατέ μου να τον τιμήσει σήμερα η Ενορία μας, προσφέροντας του, δια των σεπτών χειρών σας, έναν επιστήθιο Σταυρό, ο οποίος φέρει την ακόλουθη αφιέρωση:

«Τῷ Πανοσιολ. Αγίῳ Καθηγουμένῳ τῆς Ἱ. Μ. Ἀντινίτσης Αρχιμ. κ. Αμβροσίῳ , ἡ Ἐνορία τοῦ Αγ. Ἀθανασίου Λαμίας εὐγνωμονοῦσα ,βκε΄, Ἐπέτειος Χρυσοῦν Ἰωβηλαίου Ἱεροῦ Ναοῦ».

Είναι δώρο τιμής και αγάπης, αλλά και μία δέσμευση προσευχής και σύνδεσης πνευματικής και ουράνιας Του Ιερού Θυσιαστηρίου της Μονής και του Θυσιαστηρίου του Ναού μας, όπου εκεί συναντιούνται μέσα από την προσευχή και το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας τα πρόσωπα και οι ψυχές μας και «εν ενί στόματι και μια καρδιά» δοξάζεται ο Δωροεδότης Θεός.

Τελευταίο άφησα τον Πρώτο. Υμᾶς Σεβασμιώτατε. Τον στοργικό Πατέρα και Ποιμενάρχη. Τον ευλογημένο

Οιακοστρόφο της Φθιωτικής Εκκλησίας. Την αρχή και το τέλος της Εκκλησιαστικής μας ζωής και πνοής. Τον γνήσιο Πατέρα, ο οποίος στέκεται πλάι στα παιδιά του, τα νουθετεί, τα κατευθύνει, τα συνδράμει και τα καθοδηγεί και ακολούθως χαίρεται τα έργα τους, τα οποία αποτελούν στην ουσία, δικά του έργα, γιατί στην Εκκλησία δεν είναι τίποτα δικό μας. Όλα είναι του Θεού και για την Δόξαν του Θεού.

Στην εκκλησιαστική μας πορεία Σεβασμιώτατε, διδαχθήκαμε έμπρακτα την Ευαγγελική ρήση του Κυρίου μας, ότι στον Αμπελώνα του Κυρίου μας, την Αγία Εκκλησία, άλλος σπέρνει, άλλος εργάζεται και άλλος θερίζει.

Δεχθείτε λοιπόν βαθυσεβάστως και εγκαρδίως αυτό το Αρχιερατικό Εγκόλπιο, το οποίο φέρει την Εικόνα του Χριστού για να ευλογεί την Θεοτερπή και Καλλίκαρπο πορεία της Ευλογημένης Αρχιερατείας Σας στην τοπική μας Εκκλησία και στις ψυχές του ποιμνίου Σας, σε όλους εμάς.

Συγχωρέσατε μοι πατρικώς, σας παρακαλώ, την παρακοή προς το ευγενές Εγκύκλιο Σημείωμα σας για τα δώρα προς το πρόσωπό σας. Τούτο το Εγκόλπιο εκτός από έργο τέχνης, αποτελεί ένα αντίδωρο αγάπης όλης της Ενορίας μας για την διαρκή, άγρυπνη και πατρική φροντίδα, την οποία επιδεικνύεται σε όλους μας ανεαιρέτως και την βεβαία και χωρίς αστερίσκους και λογισμούς ανόθευτη προς τα πρόσωπα, ημών των ποιμένων και συνεργατών σας, εμπιστοσύνη. Είναι ένα δώρο μιας επετείου, η οποία δεν αποτελεί επιστέγασμα, αλλά μία αφετηρία για μια νέα λαμπρά πνευματική πορεία και πρόοδο.

Η Επιγραφή της αφιερώσεως αναφέρει τα εξής:

**«Τῷ Πανσεβάστῳ Πατρὶ καὶ Ποιμενάρχῃ ἡμῶν
Μητροπολίτῃ Φθιώτιδος κ. κ. ΣΥΜΕΩΝ
ἡ Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Λαμίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ
Χρυσοῦ Ἰωβηλαίου τοῦ Ναοῦ
εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν εὐγνωμονοῦσα ἀνατίθεται
,βκε΄»**

Σας ευχαριστούμε όλους από καρδιάς και για την τιμητική σας παρουσία και την αγάπη σας και τις ευχές σας.

Ευχηθείτε να μείνουμε όλοι ενωμένοι και αγαπημένοι στην ασφαλή νήα του Χριστού, την Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Ορθόδοξη Εκκλησία των Αγίων και Ηρώων Πατέρων και Προγόνων μας για να συνεχιστεί η ιστορία. Ο Θεός ενώνει δυνάμεις εν τη δική του Αγάπη, ο διάβολος διχάζει και η διχόνοια καταστρέφει τα πάντα. Ενωμένοι λοιπόν, συνεχίζουμε την ιστορία, ο καθένας από το δικό του μετερίζι, **προς Δόξαν του εν Τριάδι Θεού. Αμήν!**